

सरित्पतिः, पुं, (सरितां पतिः ।) समुद्रः ।
 इत्यमरः । १।१०।१॥ (यथा, भागवते । ५।१७।७।
 “एवं मान्यवच्छिखरात्रिप्यतन्तो तत उपरत-
 वेगा केतुमालमभि वंशुः प्रतीक्षां दिशि सरि-
 त्पतिं प्रविशति ॥”)
 सरित्त्वान्, [त्] पुं सरितः सन्त्यस्येति । सरित् +
 मतप् । मस्य वः ।) समुद्रः । इति केचित् ॥
 सरित्सुतः, पुं, (सरितो गङ्गायाः सुतः ।) भीष्मः ।
 गङ्गापुत्रत्वात् ॥
 सरितांनायः, पुं, (सरितां नदीनां नायः ।) अलुक्
 समासः ।) समुद्रः । यथा,—
 “त्वं देव सरितांनाय ! त्वं देवि सरितां वरे ।
 उभयोः सङ्गमे स्नात्वा मुञ्चामि दुरितानि वे ॥”
 इति प्रायश्चित्ततर्त्तु गङ्गासागरस्नानमन्त्रः ॥
 सरिताम्पतिः, पुं, (सरितां पतिः ।) अलुक् समासः ।)
 समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा, कुमारः ।
 २ । ३७ ।
 “तस्मिन्पायनयोग्यानि रत्नानि सरिताम्पतिः ।
 कथमप्यथसामन्तः आनिप्यन्तेः प्रतीक्षते ॥”)
 सरिहरा, स्त्री, (सरिष्णु वरा श्रेष्ठा ।) गङ्गा ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १।६।६।८।
 “महाभिषक्तु तं दृष्ट्वा नदी धैर्यान्नातं नृपम् ।
 तमेव मनसा ध्यायन्त्युपावर्त्तन्सरिहरा ॥”
 नदीश्रेष्ठे, चि । यथा, महाभारते । १।७।८।८।
 “आ तमग्निसमं विप्रमनुचिन्त्य सरिहरा ।
 गतधा विदुता यस्माच्छतद्वरितं विभुता ॥”)
 सरिन्नायः, पुं, (सरितां नायः ।) समुद्रः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 सरिमा [न] पुं, (सरतीति । सृ + “ह-ञ-ष्ट-
 नृभ्य इमन्च्” ।) उणा० ४।१४७ । तति इम-
 निच् ।) गमनम् । वायुः । इत्युणादिकोषः ॥
 सरिलं, क्लौ, (सलिलम् । रलयोरैकात् लस्य रः ।)
 सलिलम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 सरिषपः, पुं, (सृ गती + षपः युगागमश्च । ततः
 प्रयोदरादित्वात् साधुः । इत्युणादिकोषायां
 उज्ज्वलदत्तः । ३।१४१ ।) सर्पः । इति त्रिका-
 णशेषः ॥
 सरो, स्त्री, (सरि + कृदिकारादिति वा ङीप् ।)
 निर्भरः । इति भरतद्विरूपकोषः ॥
 सरोरुपः, पुं, (कुटिलं संपतीति । सृप् + यङ्
 लुक् + पचाद्यच् ।) सर्पः । इत्यमरः । १।८।७।
 (यथा, महाभारते । ३।२।३।३।
 “वनञ्च दोषबहुलं बहुव्यालसरोरुपम् ।
 परिक्रिंशच्च वो मन्ये भूवं तत्र भविष्यति ॥” ॥
 जङ्गमे, त्रि । इति खामी ॥ यथा, भागवते ।
 ५ । १८ । २७ ।
 “पातुं न शिकुर्दिपदयतुष्यदः ।
 सरोरुपं स्यात्तु यदत्र दृश्यते ॥”)
 सरः, पु, (सृ + उन् ।) त्सरः । खड्गमुष्टिः ।
 इत्यमरटीकासारसुन्दरी ॥
 सरः, त्रि, (सृ + उन् ।) सूक्ष्मः । इति भूरि-
 प्रयोगः ॥

सरूपः, त्रि, (समानं रूपं यस्य । “ज्योतिर्जन-
 पदेति” ॥ ६ । ३ । ८५ । इति समानस्य सः ।)
 सदृशः । समानरूपः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
 मुण्डकोपनिषदि । २ । १ । १ ।
 “यथा सुदीप्तात् पावकात् विस्फुलिङ्गाः
 सहस्रशः प्रभवन्ते सरूपाः ।
 तथाक्षराद्विधाः सोम्य भावाः
 प्रजायन्ते तत्र चेवापि यन्ति ॥”)
 सरूपता, स्त्री, (सरूपस्य भावः । तल् । टाप् ।)
 समरूपत्वम् । तुल्यता । सरूपशब्दात् तत्पत्य-
 यनापा निष्पन्ना ॥
 सरोजं, क्लौ, (सरसि जायते इति । जन + ङः ।
 पञ्चम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, कुमारः ।
 ५ । २७ ।
 “मुखेन सा पद्मसुगन्धिना निशि
 प्रवेपमानाधरपत्रशोभिना ।
 तुषारहृष्टचित्तपद्मसम्पदां
 सरोजसन्धानमिवाकरोदपाम् ॥”)
 सरोवरजाति, त्रि ॥
 सरोजम्, [न] क्लौ, (सरसः जन्म उत्पत्तिर्यस्य ।)
 पञ्चम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 सरोजिनी, स्त्री, (सरोजानि सन्त्यस्यामिति ।
 सरोज + “पुष्करादिभ्यो देशे” ५ । २।१३५।
 इति इनिः । कमलाकरः । पञ्चम् । इति
 मेदिनी ॥ पद्मसमूहः । इति रत्नमाला ॥
 (यथा, साहित्यदर्पणे । १० । ७०३ ।
 “निसर्गसौरभोद्भूतान्मृदुसङ्गीतशालिनी ।
 उदिते वासराधीशे स्मरराजनि सरोजिनी ॥”)
 सरोजी, [न] पुं, (सरोजं उत्पत्तिस्थानत्वेनाक्य-
 स्येति । इनिः ।) ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली-
 त्रिकाण्डशेषी ॥
 सरोत्सवः, पुं, (सरे सरोवरे उत्सवो यस्य ।)
 सारसपक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥
 सरोधः, त्रि, रुहः । रोधेन सङ्घ वृत्तमानः । इति
 बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः ॥
 सरोरुहः, [ह] क्लौ, (सरसि रोहतीति । रुह +
 क्लिप् ।) पञ्चम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 सरोरुहं, क्लौ, (सरसि रोहतीति । रुह + कः ।)
 पञ्चम् । इति रत्नमाला ॥ (यथा, भागवते ।
 १ । १५ । २८ ।
 “एवं चिन्तयतो जिष्णोः कृष्णपादसरोरुहम् ।
 सौहार्दनातिगादेन शान्तासीद्विमला मतिः ॥”
 सरोरुहासनः, पुं, (सरोरुहमासनं यस्य ।)
 ब्रह्मा । इति हेमचन्द्रः ॥
 सरोवरः, पुं, (सरः स वरः श्रेष्ठः पञ्चाकरत्वात् ।)
 जलाशयविशेषः । (यथा, भागवते । ८।२४।२१।
 “तत आदाय सा राज्ञा क्षिता राजन्
 सरोवरे ।
 तदाहत्वात्मना सोऽयं महामीनोऽन्ववर्हत ॥”
 तत्पर्यायः । पञ्चाकरः २ कासारः ३ तडागः ४
 तडाकः ५ तटाकः ६ सरसः ७ सरसौ ८
 सरः ९ सरम् १० सरकम् ११ । इति शब्द-

रत्नावली ॥ तल्लक्षणादि पुष्करिणीशब्दे द्रष्ट-
 व्यम् । तस्य जलगुणाः सरःशब्दे द्रष्टव्याः ॥
 सर्कः, पुं, वायुः । मनः । प्रजापतिः । इति
 संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥
 सर्गः, पुं, (सृज् + घञ् ।) स्वभावः । निर्मातृः ।
 (यथा, महाभारते । १३।१६२।३५।
 “राजमार्गे गवां मध्ये धान्यमध्ये च धर्मिणः ।
 नोपसेवन्ति राजेन्द्र सर्गं मृतपुरोधयोः ॥”)
 निश्चयः । (यथा, रघुः । ३।५१।
 “मृष्टाण शस्त्रं यदि सर्गं एष ते
 न खल्वनिर्जित्य रघुं कृती भवान् ॥”
 अध्यायः । (यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । ५५८ ।
 “नातिस्त्रत्या नातिदोषाः सर्गा षष्ठाधिका
 इह ॥”)
 सृष्टिः । इत्यमरः । ३।३।२२ ॥ (यथा,
 मनुः । १ । २८ ।
 “हिंसाहिंसे मृदुकूरि धर्माधर्मावृतामृतै ।
 यदयस्य सोऽदधात् सर्गं तत्तस्य स्वयमाविशत् ॥”
 संसारः । यथा, गीतायाम् । ५ । १८ ।
 “इहैव तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं मनः ॥”
 मोहः । उल्काहः । इति मेदिनी ॥ अनुमतिः ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ * सगविवरणं यथा,—
 “अथाज्ञतगुणक्षोभात् महतस्त्रिहृतोऽहम् ।
 भूतसूक्ष्मिन्द्रियायानां सन्भवः सर्ग उच्यते ॥”
 इति श्रीभागवतम् ॥
 नवधासर्गो यथा,—
 “सर्गो नवविधस्तस्य प्राकृतो वैकृतस्तु यः ।
 कालद्रव्यगुणैरस्य त्रिविधः प्रतिसंक्रमः ॥
 आद्यस्तु महतः सर्गो गुणवैषम्यमात्मनः ।
 द्वितीयस्त्वहमो यत्र द्रव्यज्ञानक्रियोदयः ॥
 भूतसर्गस्तृतीयस्तु तन्मात्रो द्रव्यशक्तिमान् ।
 चतुर्थ ऐन्द्रियः सर्गो यस्तु ज्ञानक्रियात्मकः ॥
 वकारिको देवसर्गः पञ्चमो यन्मयं मनः ।
 षष्ठस्तु तमसः सर्गो यस्त्वबुद्धिकृतः प्रभोः ॥
 षड्विमे प्राकृताः सर्गा वैकृतानपि मे शृणु ।
 रजोभाजो भगवतो लोलयं हरिमधसः ॥
 सप्तमो मुख्यसर्गस्तु षड्विधस्तस्युपाद्य यः ।
 वनस्पत्योपधिलतात्वक सारा वौरुधो दुमः ।
 उत्प्लोतसस्तमः पाया अन्तःस्पर्शा विशेषिणः ।
 तिरश्चामष्टमः सर्गः सोऽष्टाविंशद्विधो मतः ॥
 अविदो भूरितमसो प्राणश्चा हृद्यवेदिनः ।
 गौरजो महिषः कृष्णः शूकरो गवयो रुहः ॥
 दिशपाः पशवश्चेमे अविरुद्रश्च सप्तमः ।
 खरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्चमरी तथा ॥
 एते चैकशपाः चक्षः शृणु पञ्चनखान् पशून् ।
 श्वा शृगालो ह्वको व्याघ्रो मार्जारः शशश्चक्री ॥
 सिंहः कर्पिर्गजः कूर्मो गोधा च मकरादयः ।
 कङ्कटध्रुवकश्येनभासभङ्गकर्वाह्विणः ॥
 हंससारसचक्राङ्काकोलूकादयः खगाः ।
 पर्व्याक् सोतस्तु नवमः चक्षुरेकविधो नृणाम् ॥
 रजोऽधिकाः कर्मपरा दुःखे च सुखमानिनः ।
 वैकृतास्तय एवैते देवसर्गश्च सप्तमः ॥